

im ÇKDn.

दृढायु oder दृढायुस् (दृढ + आयु, आयुस्) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 5, 86. eines Sohnes des Purūras von der Urvaç 1, 3449. HARIV. 1373. 1414. VP. 398, N. 1. N. pr. eines der 7 Weisen des Südens MBh. 13, 7666 (vgl. दृढव्य 7412). eines Sohnes des 3ten Manu Sāvarṇa HARIV. 480.

दृढायुध (दृढ + आयुध) 1) adj. ein festes, hartes Geschoss habend MBh. 3, 1972. Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2734.

दृढास्य (दृढ + अस्थि) m. N. pr. eines Sohnes des Dhundhumāra MBh. 3, 13621. HARIV. 706. VP. 362. Bhāg. P. 9, 6, 24. LIA. I, Anh. v. eines Sohnes des Kāçja MATSJA-P. in VP. 482, N. 31 (Varianten: दृढ-धनुस्, दृढकुन्).

दृढीकर (दृढ + 1. कर) fest machen, befestigen; fest verschlingen: प्राकारपरिखादिभिर्दृढीकृताः पुरः Sā. zu RV. 1, 131, 4. निरुत्तराभ्यासदृढीकृतस्य — ममवपाशस्य PRAB. 93, 14. bekräftigen, bestätigen: इति शरीरनिर्वचनेनानेन पूर्वाकृत्यपत्तिक्रम एव दृढीकृतः KULL. zu M. 1, 17.

दृढीकराण (vom vorherg.) n. Bekräftigung, Bestätigung R. 2, 90, 21.

दृढीकार (wie eben) m. dass. MBh. 12, 7307.

दृढीभू (दृढ + भू) भवति fest werden PANKAT. III, 238.

दृढेयु (von दृढ) m. N. pr. eines der 7 Weisen des Westens MBh. 13, 7114.

दृढेषुधि (दृढ + इषु) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1, 231.

दृता f. Kummel ÇABDA. im ÇKDn.

दृति UNĀDIS. 4, 183. m. AK. 3, 6, 2, 19. TRIK. 3, 5, 2. SIDDH. K. 249, b, 3 v. u. 1) ein Schlauch aus Leder (zum Aufbewahren von Flüssigkeiten), Balg H. 1025. MED. I. 26. Viçva bei UĠGVAL. RV. 1, 191, 10. 4, 45, 1. 3. दृतिं सु कर्षं विषितं न्यक्षम् (zu dieser und ähnlichen Stellen vgl. NAIGH. 1, 10, wo दृति = मेघ gesetzt wird) 5, 83, 7. 6, 48, 18. दृतिर्न धृताः 7, 89, 2. PANKAV. Br. 5, 10. — RV. 7, 103, 2. 8, 5, 19. 9, 18. AV. 7, 18, 1. ÇAT. Br. 1, 6, 2, 16. षुक्लं TS. 1, 8, 29. 1. TBR. 1, 8, 2, 4. सतीरदतयो रथाः PANKAV. Br. 16, 13. सुरा 14, 11. ÇĀNKH. Ç. 14, 40, 19. VS. 36, 18. 19. इन्द्रियाणां तु सर्वेषां यथेकं नरतीन्द्रियम् । तेनास्य नरति प्रज्ञा दृतेः पादादिवेदकम् ॥ M. 2, 99 (vgl. MBh. 5, 1047. 12, 8782). JĀG. 3, 268. कपाले यद्दृष्टः स्युः श्रद्धा च यथा पयः । आश्रयस्थानदोषेण वृत्तकृति तथा श्रुतम् ॥ MBh. 12, 1334. न हि पूतं स्याद्वेत्तोरं श्रद्धा धृतम् Muir, Sanskr. Texts II, 66, N. सवत्सं पोवरीं दृष्ट्वा दृत्तिकापठामलंकृताम् MBh. 13, 3774. 3779. महादृतिरिवाध्यातः सुकृतेनैव वर्तते 12, 3555. Suçr. 1, 277, 2. 290, 3 (fem.; vgl. मासादष्टगुणा दृतिः UĠGVAL. zu UNĀDIS. 4, 183). दृतिभिः संनद्धैः सरितो ऽन्तरात् । स चाकृष्य ज्ञयापीडम् RĪG-TAR. 4, 543. सम्यो व्यापादिततनुः आसापूरितवियक्तः । अमेधो ऽहं तव दृतिर्मामाहूय तरापगाम् ॥ 574. 568. Viell. von 1. द्रु, vgl. कृति, क्वि Fell, Haut. — 2) Fisch MED. — 3) N. pr. eines Mannes mit dem patr. Aindroti (Aindrota) PANKAV. Br. 14, 1. 25, 3. Ind. St. 4, 373. दृतिवातवतोऽरयन्म heisst ein Sattra von der Dauer eines Jahres Åçv. Ç. 12, 3. KĪṬ. Ç. 24, 4, 16. 6, 25. ÇĀNKH. Ç. 13, 23, 1. LĪṬ. 10, 10, 7. दृत्तिकुपडतपश्चितामयन्म Mac. in Verz. d. B. H. 74. Vgl. दर्तेय.

दृतिधारक (दृ + धा) m. eine best. Pflanze, = आनन्दो, vulg. आकनपाता, ÇABDA. im ÇKDn.

III. Theil.

दृत्तिकरि (दृ + कृ) adj. einen Schlauch oder Schläuche tragend, vom Vieh P. 3, 2, 25. या UĠGVAL. zu UNĀDIS. 4, 183. Vop. 26, 48. Daher m. Hund im ÇKDn. und bei Wils.

दृत्तिकर (दृ + कर) adj. dass., aber nicht vom Vieh, P. 3, 2, 25. Sch. दृत्त्य partic. fut. pass. von 1. द्रु P. 3, 1, 109.

दृष्टं (von ध्रु) adj. festhaltend, festverschliessend: दृष्टमुच्यं गा यैमानं परि षत्तमद्रिम् RV. 4, 1, 15.

दृन् interj. (हिंसायाम्) Duagā. zu Vop. ÇKDn. — Wohl zur Erklärung von दृन् angenommen.

दृन् UNĀDIS. 1, 95. eine Art Schlange UĠGVAL. — Vgl. दृम्फू, दृन्, दृम्फू, दृम्फू.

दृन् UN. 1, 93. Declin. PAT. zu P. 6, 4, 84. SIDDH. K. ebend. Vop. 3, 59. 65. Die unter दृम्फू aufgeführten Bedeutungen geben ÇKDn. und Wilson, unter Verweisung auf dieselben Autt., dieser Form des Wortes; nur lesen beide चक्र Rad statt वज्र Donnerkeil in MED. — Vgl. दृम्फू, दृन्फू, दृम्फू.

दृत्त s. u. 1, दृप्.

दृत्तबालार्कि (दृत्त + बा) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Gārgja ÇAT. Br. 14, 5, 1, 1.

दृष्टं UNĀDIS. 2, 13. adj. = बलवत् UĠGVAL.

दृब्धि (von दृम्) f. das Winden, Aneinanderreihen H. an. 2, 303.

दृभीक m. N. pr. eines von Indra überwältigten Dämons: यो दृभीकं जघान RV. 2, 14, 3.

दृमिचाडेय v. l. für कृमि N. eines Liṅga MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 42, a, N. 1.

दृम्फू = दृम्फू eine Art Schlange Schol. zu UN. 1, 93.

दृम्फू = दृम्फू UN. 1, 93.

दृर्वन् oder दृर्वो (nach MARSH. von 1. द्रु) vom Pfeile gesagt: दृवसि VS. 10, 8.

द्रु (= दृष्), nom. दृक्, ved. दृ P. 7, 1, 83. Vop. 3, 134. 1) adj. der da sieht, schaut, anschaut, erschaut, = दृष्टु und दृष्टयन् (wohl fehlerhaft, da auch das Versmaas gestört ist) H. an. 1, 15. = वीतक MED. Ç. 7. = ज्ञातृ AK. 3, 4, 29, 219. ÇABDA. im ÇKDn. द्रुपे दृष्टं लोचनं दृग्दृश्यं च दृष्टा मानसम् BĀLAB. 1. दृग्दर्शनशक्तौ JOGAS. 2, 6. सूर्यं JĀG. 3, 312. ऐन्द्रयुष्मे यज्ञदृष्टाविष्वा विवन्तू वै जनकेन्द्रं दिदन्तू MBh. 3, 10624. सर्वदृशम् — आत्मानम् Bhāg. P. 4, 22, 9. समं der auf Alles gleich sieht 1, 4, 4. पृथग्द्रु 5, 14. यस्य तुष्यति दिष्टदृक् 4, 21, 22. मत्तदृशो वरीयान् 3, 1, 10. धन्वन्तरिः — आयुर्वेददृक् der den Ā. in seinem Geiste erschaut d. i. verfasst hat 8, 8, 34. — 2) f. a) das Sehen, Schauen, Erkennen, = दर्शन TRIK. 3, 3, 427. H. an. MED. = ज्ञान AK. TRIK. = बुद्धि MED. प्रतिबन्धदृशः प्रतिबद्धज्ञानमनुमानम् KAP. 1, 101. स आदिदेवः — सिसृत्तयत्त । तो नाध्यगच्छदृशमत्र संमतां प्रपञ्चनिर्माणविधिर्यया भवेत् ॥ Bhāg. P. 2, 9, 5. अमोघं 1, 4, 18. 5, 13. der das. दृशे als infin., s. u. दृष्. — b) Aussehen in ई, ता° u. s. w. — c) aspectus planetarum (vgl. दृष्टि) Ind. St. 2, 256. 263. — d) Auge AK. 2, 6, 2, 44. TRIK. H. 375. MED. कुहस्याग्निनिभा घोरा विरेजुर्विशतिर्दृशः R. 3, 56, 32. KĀURAP. 30. KATHAS. 3, 66. 4, 5. VID. 22. 260. Bhāg. P. 4, 7, 33. नैव तृप्यति हि दृशः 1, 11, 26. दृग्द्रु AK. 3, 4, 5, 29. दीना दृङ्गिः स्वानाम् VARĀH. Bṛh. S. 67, 67. 68, 7. वाप्यहृदं 3, 14.

46 *